

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indskaldtes til Aflevering i Bureauet inden førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 57—64).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Steenstrup: Jeg havde troet, at man fra Kjøbenhavnst Side vilde udtale sig om dette Forslag. Da dette imidlertid ikke er sket, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger derom. Der blev i det andet Thing af et Medlem henstillet, at naar Forslaget gik hurtig igjennem, var der Mulighed for, at Loven kunde paasthendes et Aar. Det er uægteligt, at Lovforslaget er gaaet meget hurtigt igjennem Landstinget, men desuagtet er den omtalte Endring ikke foretaget, saa at Lovforslaget lyder saaledes, som da det kom til Landstinget, og altsaa gaar ud paa første Gang at komme til Anvendelse ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1888—89. Det er jo klart, at Sagen ganske vist er en særlig Kjøbenhavnst Sag, men dens Principer berøre jo ogsaa Landet udenfor Kjøbenhavn. Jeg kan slutte mig til, at det Foreslaede er en meget god Forbedring i hele Vigningsvæsenet, som i en By af Kjøbenhavns Størrelse naturligvis er forbundet med uhyre Vanskelighed. Det skal jeg ikke sige Noget imod, men med Hensyn til Konsekvenserne af denne Foranstaltning skal jeg blot bemærke, at naar Byen kan deles i lige saa mange Distrikter, lige saa mange smaa Kvartaler, det skal være, maa Vigningsmændene kunne bedømme i mange Tilfælde Folks Forhold lige saa godt, som det nu sker i de større Byer udenfor Kjøbenhavn, f. Ex. Odense og Aarhus, og jeg kan derfor ikke gaa ind paa, at disse Vigningsmænd ikke skulle være berettigede til at ned sætte vedkommende Personers Skat i Henhold til de Bestemmelser, der findes i Loven, overfor dem, der ikke bruge Selvangivelse. Naar det staa klart for disse Vigningsmænd, at vedkommende Skatteyder bør sættes ned i Skat, kan jeg virkelig ikke indse, hvorfor den Om-

stændighed, at den Paagældende ikke har lagt Mærke til, at han kunde melde sig, eller maaske har haft for meget at bestille, skal bevirke, at han gaar glip af en ham tilkommende Lettelse. Den høitærede Minister har i Landstinget gjort opmærksom paa, at Selvangivelser ere meget hyppige, og at de ere naaede op til et Tal, der svarer til $\frac{3}{4}$ af samtlige Skatteydere. Men da Skatteydernes Antal er omtrent 40,000, er det altsaa et lille rundt Tal af 10,000 Borgere, hvorefter det gælder, at naar de ikke have brugt Selvangivelse, kunne de ikke faae deres Skat nedsat, selv om Vigningsmændene maaske alle som een erkende, at Vedkommende bør sættes ned. En Endring i denne Retning tror jeg nu meget godt kan foretages, uden at Loven standses paa sin Vej, og en saadan Endring maa anses for at være aldeles berettiget. Der er en stor Forskjel paa Skatteligningen her i Byen og i Provindserne, navnlig derved, at der her i Byen habes Indtømskat, medens der i Byerne udenfor Kjøbenhavn habes Formuesskat. Bortset imidlertid herfra er det i og for sig en mærkbar Ting, at der i Kjøbenhavn kan lignedes indtil 3 pCt., medens Skatteprocenten i de andre Byer ofte kan gaa op til 8 pCt. Og naar man lægger Mærke til, at man i Provindserne har Formue- og Veilighedsstat, da vil man forstaa, at den, der i Provindserne sættes i en Skat paa 7—8 pCt., maaske, forsaavidt han har sin Indtægt af Formuen, maa betale af den Indtægt, han har, ikke 8 pCt., der jo nærmest er en formel Udtalelse i Vigningskommissionens Bistat, men i Virkeligheden en 15 à 20 pCt. Jeg har i en lang Aarværelse, paa det Nærmeste en Menneskealder, været Formand i Vigningskommissionen, og jeg veed altsaa, hvorledes man bærer sig ad. Det er bekendt i Loven og i Vedtægterne og staaet fast under Beboernes fuldstændige Tilfredshed, at man sætter Indtægten af Formuen, og hvad dermed staaar i Klasse med Hensyn til Sikkerhed, høiere end Indtægter af andet Erhverv. Altsaa bliver Forholdet endnu mere ugunstigt overfor Beboerne af andre Byer, idet man der i Virkeligheden kan paaligne 9—10 pCt. eller endog gaa op til 20 pCt., uden at en Hund gøer, medens man i Kjøbenhavn ikke kan paaligne mere end 3 pCt. Hvad er den sandsynlige Følge af denne Begrænsning til 3 pCt.? Det er, at Vigningsmændene, der vide, at Byen trænger til Pengene, skruer Ligningen uforholdsmæssig høit op og sætte Indtægtssummerne høit for muligt gennem de 3 pCt. at kunne naae det Nødvendige. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke